

GORIŠKA STRAŽA

Izbija v Gorici vsako sredo opoldne. Velja za celo leto 12 L, mesečno 1 L, za inozemstvo 16 L. Na naročila brez doposlane naročilnice se ne bomo ozirali. Posamezne številke stanejo v razprodaji 20 stotink. Uredništvo: ulica Vetturini 9; uprava: ulica Vetturini 9.

Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Oglasi, katere je treba vnaprej plačati, se računajo po dogovoru. — Izdaja konsorcij „Goriške Straže“. Odgovorni urednik: Franc Novak. Tiska: „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Pred volitvami.

Petnajste maja bomo primorski Jugoslovani volili prvič svoje zastopnike v rimski parlament. Tega dejstva moramo biti veseli. Do danes so zaslepljeni vladni organi na eni in besni fašisti na drugi strani znali dušiti vsak klic po pravičnosti, ki je izšel iz našega ljudstva. Znali so oslabiliti naš glas, da ni prodrli do onih plasti italijanskega ljudstva, ki bi razumele, kako pravičen je naš boj za narodno in socialno enakopravnost v državi. Volitve bodo ta položaj temeljito izpremenile.

Naši zastopniki bodo mogli pred vso Italijo obrazložiti, kako utemeljene in pravične so zahteve naših kmetov in delavcev. Primorski slovanski poslanci bodo imeli priliko, apelirati na vse Italijane, ki imajo dobro voljo, da radi ugleda države in časti svoje domovine ugodijo našim zahtevam in tako ustvarijo trden temelj, da se uredi in umirijo razmere v deželi in da tako postane Julijska Benečija krepak most, ki bo vezal jug z iztokom, Italijo z Balkanom. Svojim zastopnikom bo naše ljudstvo dalo pa tudi polno moč, da izjavijo pred vso Italijo in vso Evropo, da bomo primorski Jugoslovani vodili ljut in nepopustljiv boj, dokler ne dosežemo pravičnice, ki jih narekuje naravno pravo, demokracija in človeštvo.

Volitve bodo torej za naše kmetstvo in delavstvo ljudstvo silno pomembne. Ravno zato imajo naši kmetje in delavci pravico izvedeti, kako mislijo narodni poslanci zastopati njih koristi, predvsem stanovske koristi, v rimski zbornici. Pravico imajo izvedeti, kakšen je naš program.

Koristen, notranje resničen program je on, ki je zraščel iz potreb širokih ljudskih plasti. Če hočemo vedeti, kaj bodo ljudski poslanci morali delati, se vprašamo: Česa naše ljudstvo najbolj potrebuje?

Postali smo državljani Italije. Plačujemo ji davke, dati ji bomo morali v armado svoje sinove. Imamo vse dolžnosti državljanov, a skoro nikakih pravic. Nismo svojih; kmeti in delavski sinovi so obsojeni, da ostanejo v temi neznanja. Nismo nikake politične svobode. Ne smemo zborovati in ustanovljati novih društev. Se naša z muko pridobljena lastnina, naši domovi, da celo naša življenja niso varna v novi državi.

Prva točka našega programa, prva naloga naših bodočih poslancev bo:

BOJ ZA NAŠE PRAVICE V KULTURI IN ŠOLSTVU.
BOJ ZA POLITIČNO IN NARODNO SVOBODO!

Vsa bremena državljanških dolžnosti nosimo — hočemo imeti tudi vse državljanške pravice! Italija si je našo zemljo

podvrgla in nas napravila za svoje državljane. To dejstvo priznavamo. Toda biti hočemo **polnopravni državljani!** Nočemo, da nas pozna država samo takrat, ko išče pri nas denar in naše sinove.

Poleg boja za enakopravnost našega naroda v Italiji nas čakajo še druge morda težje naloge.

Iz nešteti ran krvavi naše kmetstvo in delavsko ljudstvo. Zasluzka vedno manj. Tuji delavci silijo v deželo. Izvoz vina je nemogoč, ker je carina silno visoka. Na stotine družin je brez strehe, ker ni denarja za zidanje in popravo porušeni hiš; država skrbi pač raje zato, da ukroti stradalajoče istrske kmetiče. Da bi podprli naše poljedelstvo, dvignili živinorejo, izboljšali obdelovanje zemlje, — za vse to ni denarja pri vladni in tudi ne zmisla. Tako polagoma hira naše gospodarstvo.

A mnogo teh ran bo zdrava sila našega kmetstva mogla sama izceliti, ko preprežemo vso deželo z gosto mrežo kmetstvo-delavskih združenj. Ostala pa bodo velika in težka zla, ki jih ščitijo danes še zakoni. Mislimo predvsem na izkoriščevalno delo kapitalizma. Na eni strani se v rokah maloštevilnih ljudi zbira gromadno bogastvo, na drugi strani raste med tisoči delavnih ljudi revščina, beda, pomanjkanje. Kapital se zbira v rokah maloštevilnih ljudi in kmetje in delavci plačujejo dan za dnem krvni davek kapitalizmu. Tu, na eno izmed glavnih korenin zla mora naše ljudsko gibanje nastavitvi sekuro. Izvesti hočemo svoj princip: Zemljo osemu, ki jo obdeluje! Zakonitim potom naj se omeji bogastvo in porabi za potrebe vse družbe!

Kedaj bomo mogli izvesti te in še druge življenjske zahteve našega ljudstva? Kedaj bo moglo naše ljudstvo samo odločiti o agrarni reformi, o starostnem zavarovanju, o tisoč važnih vprašanjih, ki ga zadevajo? Samo takrat, ko si bo

SVOBODNO VOLILO POSTAVE

v deželni zbori samostojne dežele Primorske. Zato bo naloga naših poslancev, izbojevati nam široko samoupravo Primorja. O zadevah, ki se tičejo našega ljudstva, naj odloča **ljudstvo** po svojih zastopnikih v deželni zbor — ne pa rimski uradniki! Deželni zbor Primorja bo oni prostor, kjer bodo kmetje in delavci mogli skleniti postave, ki bodo ščitile naše narodno življenje in zakone, ki bodo zadali kapitalizmu smrten udarec in dvignili naše kmetstvo in delavsko ljudstvo iz bede.

Težak boj je pred nami. Desettisoči kmetov in delavcev od koroške meje pa do Reke bodo šli na volišče z zavestjo, da

gredo v boj za staro pravdo svojega rodu. Za narodno svobodo, za socialno osvobodjenje, za samoupravo primorskega ljudstva bodo oddali svoje glasove. Imeli bodo zavest, da je petnajsti maj oni ve-

liki dan, ko naš trpinčeni narod pred vsem svetom brez strahu pove, da hoče živeti in se socialno preporoditi.

Ta zavest, da gremo v boj za pravico, nam bo dala moč, da zmagamo.

V znamenju zakonitosti.

V zadnji številki smo prinesli le kratko poročilo o občnem zboru pol. društva »Edinost«, k temu poročilu še pripomnimo, da so bila to pot društvena pravila spremenjena v toliko, da je društvo za vse Slovence in Hrvate, ki so pripadli k italijanskemu kraljestvu

Tu podajamo v glavnem govor dr. Wiljana, ki ga je govoril na občnem zboru in ki je po svojih izjavah tako važen, da bi ga moral poznati vsak naš volilec.

Današnje zborovanje našega društva je posebno pomembno vsled razmer, v katerih živimo. V tem razdobju, odkar nismo zborovali, so se dogodile velike stvari. Pred vsem se moram spominjati častitih mož in naših borilcev, ki so med tem odšli v večnost. Toda imenoma se hoče spominjati le enega, čigar ime je tesno spojeno z zgodovino našega društva in našega glasila: pokojnega Antona Trobca od sv. Ivana. V njegovi hiši je bila zibel našega društva in našega lista. Vsikdar je bil pokojnik zvest in vnet branitelj naše stvari. Slava njegovemu spominu. (Zborovalci so se dvignili in zaklicali: — Slava mu!) Spominjati pa se moramo tudi onih naših mož, ki žive danes — po sili razmer — onkraj meje. — Tudi so tisti naši bojevniki, ki so odšli brez razloga. Današnji zbor naj pošlje svoj pozdrav tistim bratom, posebno pa starim našim bojevnikom dr. Ribaru, dr. Trnajstiču.

V tem času je moralo našo društvo veliko delati. Vendar se čujejo tu pa tam očitanja, da se ni vse storilo, kar bi se bilo moralo. Uvaževati pa je treba razmere. Vsi smo bili nekako duševno potlačeni, potrti. Ljudstvo je bilo preplašeno, da se nismo mogli uveljaviti, kakor bi bilo potrebno. Upoštevali je težke razmere! Utegnejo nam priti še težji časi. Tem pomembnejše je, da smo se danes vendar zbrali po dolgem presledku in na tako časten način, da si napravimo račune o preteklosti in da se pripravimo za bodočnost. Vzdigniti se hočemo iz stanja potlačenosti, spopolniti hočemo svojo organizacijo in se vsi do zadnjega strniti v njo. Današnje zborovanje je dober znak za to: zbrani smo iz vseh delov našega Primorja. Uverjen sem, da nas bo na prihodnjem zborovanju še več, da naša organizacija postane res močna.

Živimo v velevažnem času: volitve v rimski parlament so na pragu. In tu moramo računati z dejstvom, da se je v deželi ustvarila silna organizacija, ki je izdala

parolo, da ne sme niti en jugoslovanski poslanec priti v osrednji parlament, da naš narod ne sme ineti nobenega zastopnika!

(Govornik je omenjal porazdelitev Primorja v tri volilna okrožja in napade, ki so bili naperjeni od italijanske strani radi te porazdelitve na načelnika »osrednjega urada za nove pokrajine«. Očitajo mu, da se ne more otesti svoje — avstrijske minulosti. Govornik pa meni, da se ravno tisti, ki to očitajo, ne morejo povzdigniti iz avstrijskih časov — narodnega boja Italijanov proti Slovincem in Hrvatom.) Ta boj je bil našim sodeželanom laške narodnosti začetek in konec vse politične modrosti. Kako smešno, kako malenkostno! Bojijo se, da bi se slišal naš glas in udušili hočejo svobodno besedo. Ali ravno s tem priznavajo, da smo pomembni. Uspeh je torej ravno nasproten, nego bi ga hoteli doseči.

Mi ne gremo — (je nadaljeval govornik — v volilno borbo v znamenju narodnega nasprotstva. Zavedar se, v kaki državi živimo. Vemo, da živimo v državi, ki je narodno enotna. Vemo, da sta v Italiji država in narod en pojem. Zavedamo se, da smo mi mala manjšina. Že zato se — podajamo v naroden boj. Tudi poprej ni bil naš boj naroden v smislu nasprotstva proti italijanskemu narodu. Naš boj je bil vedno le obramben boj! Ustvarjati si hočemo le mirno in neovirano življenje. Na podlagi zakonov hočemo govoriti z italijanskim narodom! Naš današnji zbor ne pomeni torej ne plebiscita ne demonstracije. Hočemo, da nas Italijani spoznajo! A kdo naj jih pouči? Mari oni, ki se v razmerju napram našemu narodu ne morejo otesti svoje stare — avstrijske duševnosti?! **Naš človek naj jim govori! Ne gremo torej** — (je ponovil govornik) — **v volilni boj v znamenju sovraštva, ampak v znamenju zakonitosti!** S tem se pa seveda ne odrekamo svojim čustvom. Zrel narod smo, ki zna pravilno računati z razmerami. Svoj narod hočemo ohraniti, zvesti hočemo ostati svojemu rodu! **Zato zahtevamo, da naš država, ki ji pripadamo, spoštuje!** Dolžnost naša je, da se ohranimo, da zacelimo rane, ki jih je vsekala vojna, da se razvijamo vsestranski, da dedščino, ki smo jo sprejeli od prednikov, izročimo znanjem. Ostati hočemo zvesti svojim narodnim idealom in pokorni zakonom!

Boter.

Spisal Lev. N. Toštoi.

4.

Deček je potoval dalje kot mu je zapovedal boter.

Na svoji poti je prišel v gozd.

Stopil je na opisano mesto in tu je zagledal smreko, ki je imela na eni svojih vej privezane vrvi in na vrvi hrastov panj, tri pude težak.

Pod panjom pa je stala posoda polna medu.

Komaj je deček pomislil na to, čemu neki je tu obešen ta panj in čemu stoji posoda medu pod njim, je začelo lomiti in sumeti iz gozda in prikazala sta se dva medveda: spredaj je šla medvedka, zadaj enoletni medvedič, čisto zadaj pa še trije mali medvediči.

Medvedka je začela vohati in šla naravnost proti posodi z medom, medvediči pa so ji sledili.

Medvedka je potaknila gobec v med, privabila mladiče, ki so prileteli naglo in se vsuli krog posode.

Hrastov panj, privezan na vrvi, je zanihal nazaj, se vrnil zopet na svoje mesto in zadel medvediče.

Medvedka je to videla in je zagnala panj s šapo proč.

Ta je letel daleč nazaj, prišel pa je zopet in udaril enega medvediča po hrbtu, a drugega po glavi.

Medvediči so začeli godrnjati in so planili vsaksebe.

Medvedka je zamrmrala, popadla hrastov panj z obema šapama in ga je zavilhtela daleč proč.

Panj je letel daleč navzgor, enoletni medvedič je planil k posodi, pomočil gobec v med in se sladkal in tudi drugi so prišli blizu.

Niso pa še dosegli posode, ko se je panj vrnil, zadel enoletnega medvediča na glavo in ga usmrtil.

Medvedka je zamrmrala še glasneje kot poprej, popadla panj in ga zagnala še z večjo močjo kvišku.

Panj je letel tako daleč in s tako silo, da se je vrv skoro vrgala, medvedka pa se je približala posodi in vsi medvediči so ji sledili.

Panj je letel vedno višje, nato je obstal in pričel padati navzdol.

Niže ko je šel, z večjo silo je letel. Z vso močjo je priletel na medvedko in jo udaril po glavi.

Medvedka je padla na tla, pobrcala z nogami in poginila.

Medvediči so se razbežali.

5.

Deček je strmel nad tem, kar je videl in je potoval dalje.

Prišel je v velik vrt in v vrtu je stala visoka hiša s pozlačeno streho, in na vratih je stal njegov boter in se mu je smehljaj.

Ko je boter svojega krščenca pozdravil, ga je peljal v vrt.

Niti v sanjah ni videl deček toliko lepote, kot ga je bilo v tem vrtu.

Boter ga je peljal v hišo.

Tu je bilo še lepše. Boter ga je peljal skozi prostore; eden je bil lepši in prijaznejši kot drugi in popeljal ga je k zapečatenim vratom.

»Vidiš ta vrata?« je dejal boter. »Nimajo ključavnice, samo pečat imajo. Mogoče jih je odpreti, samo prepovem ti to. Živi tu kakor hočeš in pojdi kamor hočeš; zabavaj se kakor hočeš, samo eno ti je prepovedano: ne prestopi praga teh vrat! In če jih prestopiš, spomni se tega, kar si videl v gozdu.«

Tako je dejal boter in se je odstranil. Krščenc je ostal sam in živel v hiši. In bilo mu je tam tako dobro in veselo, da je mislil, da je preživel tri ure, pa je bilo trideset let.

Ko je minulo trideset let, je šel krščenc k zapečatinim vratom in si mislil: »Zakaj mi je moj krščenc zapovedal, da ne smem prestopiti tega praga? Vstopil bom in pogledal, kaj je notri.«

Sunil je v vrata, pečati so odleteli, vrata so se odprla.

Krščenc je vstopil in zagledal dvorano, večjo in lepšo kot vse druge in sredi dvorane je stal zlat prestol.

Krščenc je šel skozi dvorano, prišel do trona, stopil po stopnjicah in sedel nanj.

Ko je sedel, je zagledal poleg prestola žezlo.

Vzel ga je v roko.

Komaj se ga je dotaknil, že so se razgrnile vse štiri stene dvorane.

Krščenc je pogledal okrog sebe in je videl celi svet in vse, kar ljudje delajo na zemlji.

Pogledal je naravnost in je videl morje, na katerem so plavale ladije.

Pogledal je na desno in je videl prebivališča tujih, paganskih narodov.

Pogledal je na levo, tam so bili krščanski narodi, a ne Rusi.

Pogledal je na četrto stran, tam je živel naš ruski narod.

»Pogledal bom, kako je pri nas doma.« si je mislil, »če je pšenica dobro obrodila.«

Pogledal je na očetovo polje in videl kupe snopja.

Začel je šteti kupe, da bi videl koliko je žita, tu je zagledal, kako je prišel na polje voz, na katerem je sedel neki kmet.

Krščenc je mislil, da je to njegov oče, ki je prišel po noči po snope, ko pa je pogledal natančno, je videl, da je to tat

Zborovanje zaupnikov v Gorici.

V soboto, dne 9. aprila so se zbrali zaupniki in zastopniki naših sodnih okrajev v Gorici, na sestanek, da bi se razgovorili o potrebnih pripravah za volitve.

Ustanovil se je na tem sestanku centralni volilni odbor za gorisko volilno okrožje. Iz vsakega sodnega okraja sta se določila po dva zastopnika.

Razpravljalo se je tudi o kandidatih za državnozbornske volitve v rimski parlament. Pred 10 leti smo bili obrnjeni proti severu, na Dunaj smo poslali svoje zastopnike, danes zremo proti jugu — in svoje zastopnike odpošljemo v Rim! Udeleženci tega sestanka so bili prepričani, da je potrebna sloga, edinost, disciplina, enotnost našega vsestranskega udejstvovanja. Vsi so bili prepričani, da taka enotnost tudi v resnici prevladuje jugoslovenske vrste.

Zastopniki sodnih okrajev, zbrani na sestanku v Gorici so bili mnenja: Vsaka občina mora imeti svoj volilni odbor, ki sestoji iz 3—5 članov. Ta odbor mora prevzeti nase odgovornost, da bodo nam te volitve v čast in korist. Vsi naši volilci se morajo udeležiti volitev. Občine naj tekmujejo med seboj, katere izmed njih odda največ glasov za kandidatno listo jugoslovenske narodne stranke, ki pa ni v resnici nobena stranka, namreč v njej je združen ves naš jugoslovenski narod, z majhnimi izjemami slovenskih in hrvatskih komunistov. Velika večina teh naših komunistov bo brez vsakega dvoma glasovala za kandidatno listo jugoslovenskega naroda, ker jugoslovenski komunisti bodo šele tiste zadnje, odločilne dneve čutili, kaj bi pomenilo, če bi se večina našega jugoslovenskega delavstva izločila iz narodnega telesa. Prepričani smo mi in prepričani so tudi Italijani, da ne vdobe italijanske liste slovenskih glasov, pa bi bile te liste magari italijansko-socialistične, komunistične. Mi pričakujemo tudi od voditeljev slov. komunistov, da resno premislijo, ali je na mestu, da se oni izločijo in odločijo od celokupnega jugoslovenskega naroda.

Naše ljudstvo naj pokaže pri teh volitvah resno disciplino in politično zrelost. Dolžnost vsakega Jugoslovca je, da je delaven in agilen, da gre na volišče in skrbi, da pojde tudi njegov prijatelj in sosed.

Dolžnost našega ljudstva je, da dokaže, da bo samo nasilje in krivice, ki so se nam godile pri sestavljanju volilnih imenikov, v reklamacijskem postopanju in ki se nam bodo verjetno še godile pri samih volitvah, vzrok, če ne bo število oddanih jugoslovenskih glasov polnoštevilo.

Če se je naše ljudstvo odločilo za važen političen korak, da se posluži italijanskega zakonika, ki mu priznava volilno pravico, pričakuje tudi v vsi pravico in zahteva od državne oblasti garancije, da mu zajamči volilno in zborovalno svobodo. Jugoslovensko ljudstvo se je odločilo da s tem volilnim aktom prizna Italijo kot svojo državo. Zato pa tudi odločno zahteva od države, da ona prizna Jugoslovence za svoje polnovredne, enakopravne državljane, ki jim je dolžna braniti in zagotoviti njihova politična prava, braniti jim življenje in imetje.

V odločitvi jugoslov. naroda na Primorskem je dokaz politične zrelosti, dokaz, da poznamo zgodovino in zakone po katerih gre razvoj narodov in držav. Ne priznavamo pa s tem, da izrabimo zakon in se poslužimo volilnega prava, da smo po pravici postali državljani Italije. Tega priznanja od nas tudi država ne more za-

Vasilij Kudrjašov. Prišel je nalagati očeto ve snope na svoj voz.

Krščenec je postal rdeč od jeze in je vpil:

»Očka, snope ti kradejo!«
Njegov oče se je prebudil iz spanja: »Sanjalo se mi je,« je dejal, da mi kradejo snope. Jezdil bom na polje in pogledal!«

Osedlal je konja in odjahal. Ko je došel na polje, je videl Vasilija in poklical še druge kmete. »Ti so tatu pretepli, zvezali ga in odpeljali v temnico. Krščenic je pogledal v mesto, kjer je živel njegova botra.

Videl je, da je poročena z nekim trgovcem, in kako jo njen mož vara z drugo.

Krščenec je zavpil svoj botri: »Pazi, tvoj mož hodi po slabih potih.« Botra se je prebudila, oblekla, poiskala moža, osramotila njegovo ljubico in nato spodila moža iz hiše.

Nato je pogledal krščenic še po svoji materi in videl kako spi, medtem ko se razbojnik plazi v sobo, da bi vlomil v skrinjo.

Mati se je prebudila in začela kričati. Razbojnik je popadel za sekuro, zamahnil z njo proti materi in jo hotel umoriti.

Krščenec se ni mogel več premagovati, udaril je z žezlom razbojnika in ga zadel na senco, da je bil na mestu mrtve. (Dalje.)

htevati, ker bi s tem zahtevala, da priznamo, da so vse ideje, ki živijo že stoletje med narodi, prazne fraze, s katerimi se igrajo moderni diplomati. Sila razmer je, vzrok, da je naš slovenski narod razsekan na vse štiri vetrove in prideljen štirim državam ali zahtevati od naroda priznanje, da je to razkosanje pravično, bi bilo še hujše nasilje.

Geslo naše je in ostane eno, ki ga je ozančil naš predsednik in voditelj dr. Wilfan: »Zvesti idealom in pokorni zakonu.«

Zadružni tečaj v Hudajužni.

Vzorno vodena »Kmetijska hranilnica« je priredila v Hudajužni v nedeljo, 10. aprila zadružni tečaj. Tečaja se je udeležilo obilno število kmetov in delavcev iz Hudajužne, Podbrda, Grahovega in Bukovega. Vsi udeleženci tečaja so bili razveseljeni nad obilno udeležbo deklet v lepi narodni noši. Predavanjam so udeleženci z velikim zanimanjem sledili. Zlasti so odobravalni gošpodarski, zadružni program, ki ga je razvijal Virgili Šček. Ljudstvo naših gor je dokazalo, da razume zahteve in potrebe naših dni — želja našega ljudstva po izobrazbi, znanju, organizaciji je velika. Vsak udeleženec tega tečaja se je prepričal, da so in bodo brezuspešni vsi poizkusi Italijanov in tudi nekaterih Slovencev-komunistov, da bi razredinili naše ljudstvo in ga odcepili od slovenskega izobraženstva. Primorski slovenski narod je v socialnem oziru izmed vseh narodov najbolj zdrav, izrastke kapitalizma, ki so tudi v njem, bo znal ta narod potom zadružne organizacije sam odpraviti, če mu bo nova država dovolila svobodni gospodarski, kulturni, narodni razvoj in če si ne bo prizadejala ustvarjati tudi med našim narodom neznosne gospodarske-socialne razmere, ki vladajo v njej že skozi celotno zgodovino. Tečaj je zaključil Virgili Šček. Pred 400 leti so ječali naši pradedi-kmetje pod bičem grofa in barona-tujca. Naš praded-kmet je vstal in spodil tlačitelja grofa-tujca. Po 400 letih ječimo mi sinovi in hčere teh kmetov, pod kruto silo naših sodržavljanov Italijanov. Geslo, s katerim so šli naši pradedje v boj proti svojemu tlačitelju-grofu, naj bo tudi naše geslo, ko gremo v borbo za svoje pravice narodne, gospodarske, kulturne.

»Le vkup, le vkup, uboga gmajna,« to naj bo geslo našega ljudstva. Nato se je izvolil gospodarski svet, ki bo premišljeval in skrbel, da se proširi in poglobi zadružna organizacija ter tudi skrbel zato, da se priskrbi delo za tamkajšnje prebivalstvo.

Po končanem tečaju in shodu, je zadelona v lepi pomladanski prirodi slovenska pesem. Simon Gregorčič je v duhu oživel — misel in srce njegove pesni sta spajali vse udeležence v enotno družino, ki danes sicer ječi pod krutimi udarci, ali zre v lepšo, solčnatno bodočnost in se ne straši trpljenja, ki vodi k tej bodočnosti. Slovenska dekleta! Narodna noša naj bo Vaš kras — v narodni noši udeležite se naših shodov in zborovanj. Slovenska pesem naj spremlja naše resno, organizatorično delo, v njej oživijo spomini, v njih je združitev z mislijo in srecem naše preteklosti, z duhom umrlih velikakov našega naroda, v njej pa živi tudi naš vnuk do konca vseh dni.

Dogodki v Istri.

V Istri so se dogodili zadnje dni obžalovanja vredni dogodki. Oboroženi kmetje so se uprli fašistom, prišlo je vojaštvo in v znamenju sovraštva so se godile stvari, ki jih mora obsojati vsakdo, ki ima količjak poštenosti v sebi. Za »kazen« so zažigali hiše, tekla je kri. Italijanski listi so prinesli poročila, zelo pretirana, povečana in zlagana sebi v prid, da se nanje ne moremo zanesti. Izmed vseh nasprotujočih si poročil prinašamo to uradno obvestilo, ki pa tudi potrebuje še te ali one pripombe.

»V pondeljek okoli petnajste ure se je podala skupina vodnjanskih fašistov, sestojča iz 14 oseb, v vas Krnico, ki spada k vodnjanski občini. Fašiste, ki so prišli na volilno agitacijo, (te besede smo mi razprto tiskali) je napadlo sto in petdeset oboroženih kmetov hrvaške narodnosti. Izmenjali so se strelji in premagani fašisti, ki so imeli dva ranjenca, so poiskali zavetje v prostorih orožnikov. Kmetje so obrnili orožje proti poslopju in prisilili tako orožnike: da sežejo po orožju. Oddelki, ki so hoteli takoj na pomoč, so našli na nekaterih cestah ovire. Nastali so spopadi v katerih so bili ranjeni trije vojaki. Eden izmed vojakov je pozneje preminil.

Zapovrstje so prihajali na lice mesta vojaki, ki so se bližali Krnici po morju in na tovornih avtomobilih. Sodelovalo je 200 mož pehote, ki so zasedli vas in začeli skupno z orožniki čistiti kraj. Oboroženi kmetje so se umaknili v bližnja polja.

Med tem so dospeli fašisti v vas Šegotiči. Padli so zopet strelji. Da bi se maščevali so v jutranjem svitu sežgali fašisti na več mestih nasebino. Sežgala se je

tudi kaka hiša v zapuščeni vasi Vareški. Vendar je javno oblastvo brzo poseglo vmes in posrečilo se mu je, da je tu in tudi drugod onemogočilo nadaljna maščevalna dejanja.

Tekom dneva se ni pripetil noben drug dogodek.

Ugotavljajo se krivci in zapirajo se povzročitelji dogodkov. Poysod nastaja polagoma mir.

V puljskih bolnišnicah ležijo tri ranjenci. Dva se nahajata v težkem stanju. V prvi vrsti je pozročilo dogodka to, da so hoteli fašisti na vsak način dobiti v roke visokošolca Ciligo, češ, da ta agitira proti Italiji. Ko so prišli fašisti v vas, jih je sprejelo ljudstvo s puškami, s tem je bilo dano znamenje za boj. Vesti o sto ranjenih in mnogo mrtvih so strašno pretirane.

K tem dogodkom, ki jih, radi pomanjkanja prostora omenjamo čisto na kratko, ne pripomnimo ničesar kot edino to, da bi se v moderni državi ne smelo dogoditi kaj takega, da bi zažigali hiše ker tako nalašč in za »kazen«. To dejstvo gotovo ni vplivalo pomirjevalno na ljudstvo.

Kaj mora imeti volilec?

1. Predvsem potrebuje izkaznico (certificato di iscrizione nella lista elettorale), potrdilo torej, da je vpisan v volilski imenik. Brez tega potrdila ga ne pustijo na volišče.

Občine imajo napraviti te izkaznice v desetih dneh po razpisu volitev in jih v dneh, ki sledijo neposredno za tem, dostaviti volilec.

Ker so volitve zares razpisane 7. t. m., kakor se je bralo, potem bi nam morale izkaznice začeti prihajati okoli 17. t. m. Zelo bo treba paziti na to, da vsak naš volilec prejme svojo izkaznico, in posebno tudi na to, da ne pridejo izkaznice v napačne roke. Pozor!!!

Če ne prejmeš izkaznice, povprašuj! Od četrtka naprej pred nedeljo, ki bo določena za volitve, ti mora občina izdati izkaznico, (če je še nisi prejel), na tvojo osebno zahtevo in proti temu, da se to zabeleži v posebnem izkazu.

2. Poleg volilske izkaznice je dobro, da ima volilec še drugo listino, ki z njo dokaže, da je zares tisti. Če namreč o tem dvomiš, — in kako lahko je dvomiti! — ga zavrneš in ne pripustijo k glasovanju. Tudi če ga naš zastopnik pri volilski komisiji na svojo odgovornost prizna za pravega, bo zadostoval en glas proti, da preide pravica odločitve na predsednika, ki potem lahko odloči — proti, češ da volilčeva identiteta ni izkazana.

Ali za dokaz istovetnosti ali identitete ne zadostuje pri glasovanju vsaka osebna listina, marveč samo izkazana knjižica ali izkazani listek (libretto o tessera di riconoscimento), ki sta izdana od javne državne uprave in obremenjena s fotografijo: torej, na primer, potni list.

Če volilec nima takega dokumenta in če je količjak nevarnosti, da bi mu delali težave glede priznanja identitete: naj si volilec takoj preskrbi »posebno izkaznico« (tessera speciale) s fotografijo, ki mu jo mora izdati županstvo občine, h kateri spada dotična volilna sekcija.

Kdor nima potnega lista ali podobne izkaznice, izdane od državne uprave, (ne torej, na primer, od kake privatne železnice ali pomorske družbe), in opremljene s fotografijo, naj takoj zaprosi za omenjeno »posebno izkaznico«.

3. Seveda potrebuje volilec naposled tudi glasovnico — ali o tej posebej prihodniti!

Odbor Političnega društva Edinosti.

Dopisi.

— iz Tolmina. Dne 1. in 2. aprila se je vršila v Tolminu po dolgem času zopet enkrat okrajna učiteljska konferenca. Ob tej priliki je pripeljal tovariš Metod Peternel iz Cerknega del svojega orkestra, da je z njim podal nekaj glasbenega vžitka navzočim učiteljem in nekaterim povabljenecem, ki so se na večer sešli. V teh razmerah, ko sliši človek tu pa tam komaj lahko nadaslišljivo harmoniko, je umevno, da je orkester nudil sluhalcem izrednega užitka. Seveda, učiteljsvo po dolgem času enkrat zopet združeno, je dajalo odduška svojemu navdušenju z živahnou konverzacijo in ker tudi dvorana ni posebno akustična, niso prišle točke improviziranega vspeveda do tone veljavne, nego bi ga dosegle v drugem položaju, a izjavljajo se vse podano z neko dovršenostjo, ki je pri nas nismo vajeni in se je direktno čuditi, kaj se da doseči z vstrajnostjo, resno voljo in umevanjem glasbene umetnosti. Pri orkestru so sodelovale 3 gosli, bas, flavta in 2 bugarije — prava slika po vojski razredčenih glasbenih instrumentov! A neverjetno, kaj se da s tem pomankljivim orodjem vsega doseči. Strmel sem: Med točkami Adag-

gio neke Beethovnovne sonate! Je-li šala, je li predržnost, je li 1. april? Ne, go! istina! Strmel sem prej, a po utihnitvi zadnjih akordov sem strmel še bolj. Je li mogoče? Res je g. Peternel sam cel virtuozi, tovariš Podgornik tudi obvlada svoj instrument, kaj pa ostalih 6 domačih priprostil fantov? Poklon g. Peternelu! Ves njegov orkester šteje 18 mož, a ker je bil nastop dne 1. aprila prvi njegov korak v javnost, je vzel s seboj le boljše moči, manjkalo je harmonija in pihal — a vendar tak uspeh Res je Peternelov trud velikanski, ker se ne zadovoljuje samo s tem, da bi podal svojim učencem le nekaj spretnosti in teorije, ampak jih hoče vepiti z misel za pravo umetnost, kar se mu je v polnem obsegu posrečilo. Pa prvi nastop naj ga bodri k nadaljevanju, a naj bodra tudi druge, da izven šole ljudstvo izobražujejo in mu dajo onega, česar v današnjih razmerah tako krvavo pogreša — duševnega užitka.

— iz Vogerskega smo preli dopis, ki ga ne moremo razumeti natančno in v celoti priobčiti, da ne bi delali komu krivice radi morebitnega nesporazumljenja. Popolnoma se strinjamo z dopisnikom, da se mora iti v prvi vrsti na roko domačinom, da kaj zaslužijo. Kdor dela drugače, je sovražnik ljudstva. Podpišemo tudi besede: »Sami ste prišli v sovraštvo, sami se sprijaznite, sovraštvo ni še nikjer rodilo dober sad.«

— iz Pečin. No vendar popravljajo naš edini studenec, ki ga imamo; potrebnost bi bilo to že davno, ali zgodilo se je vsaj sedaj, ko se bliža letna vročina, da bomo imeli dobro pitno vodo. Seveda še od vseh strani zijajo popravila in obnavljanja, ako se bo merodajnim činiteljem zljubilo popraviti. Dne 6. t. m. je umrl tukaj Jožef Klemenčič v starosti 49 let. Že nekaj časa je bolehal. Velika noč ga je pa potrla na posteljo. Bil je mirnega značaja, krotke narave in kot samec, je pomagal svojemu bratu pri delu. Ravno pred 3 meseci je umrl tudi njegov brat Franc na Francoskem, kjer je bil kot delavec zaposlen in poročen. Naj počivata v miru!

Iz drugih listov.

1. »Upravni modrijani« se imenuje lep članek, ki ga je prinesla »Edinost« k dogodkom v Istri in pravi med drugim, iskajoč vzroka oboroženega upora:

»Protizakonito, povsem nasilno zadržanje fašistov je bilo kakor iskra, ki pade v smodnišnico. Nasilje je rodilo nasilje, protizakonitost protizakonitost. Neizmereno, pekoče mora biti sovraštvo kmetijskega ljudstva proti fašistom, da je seglo po najobupnejših človeških sredstvih. Biti je moralo razkačeno, razdraženo, pijano od srda in ogorčenja.

Izovedati hočemo pred italijansko javnostjo, da je ono, kar draži ljudstvo najbolj, neodgovorni, »espametni, izživajoči fašizem, ki je položil oboroženo pest na našo deželo. Naše ljudstvo je miroljubno, privajeno redu, globoko je razvil njegov čut za zakonitost. Zastopnikom javne oblasti se uklanja. Razglašenim zakonom se pokori. Njegova pravna zavest je pa previsoka razvita, da bi brez najglobljega ogorčenja trpelo v svoji sredi protipostavno, nezakonito, izzivalno početje fašizma.

Kmetje se uklonijo zakonitosti, nikakor pa niso voljni, spoštovati nezakonitosti!«

1. »Edinost« prinaša razglas pol. društva »Edinost«, v katerem slika pomen volitev in riše, kaj bodo morali naši poslanci zahtevati in doseči:

»Naše narodno življenje se mora v vseh ozirih zavarovati s popolnimi jamstvi za neprikrašan obstanek in neoviran daljnji razvoj, tako da bo tu na rodni naši grudi, ki na njej naš rod prebiva že najmanj trinaest stoletij, zagotovljeno za vedno. Jezikovne pravice, narodno šolstvo, gojitev narodne kulture, spoštovanje narodnega značaja ljudstva in zemlje, nedotakljivost naše narodne enotnosti in skupnosti z vsem Jugoslovenstvom: to moramo doseči.«

Politični pregled.

= Ustavni odbor v Beogradu je svoje delo dovršil. Po burni razpravi o kancel-paragrafu je sprejel ustavotvorni odbor še ostale prehodne odredbe glede stalnosti sodnikov, glede rešitve agrarnega vprašanja in glede ustanovitve gospodarskega sveta. S tem je delo ustavnega odbora dovršeno in težišče parlamentarnega življenja se bo preneslo zopet v plenarne seje.

= Siavka rudarjev na Angleškem se nadaljuje. Vlada se nahaja v hudi krizi kot še ni bila od 1. 1914. sem. Vlada pravi vseeno, da ne odneha. Ponekodi branijo delavci pumpati vodo iz rudnikov in nevarnost je, da postanejo rudniki dolgo nerabni. Delavska trozveza je sklenila splošno stavko.

= Zavezniki so postavili carinsko mejo ob Renu.

Vkorakanje jugoslov. čet v izpraznjenem Dalmaciji. Pred par dnevi so jugoslov. čete vkorakale v prvi pas okupiranega ozemlja, kjer jim je ljudstvo povsod prirejalo veličastne ovacije. Jugosl. brojništvo in čete so že zasedle Knin, Kijevo, Drniš in Oklaj. Tja sta prispela tudi predsednik pokr. vlade dr. Desnica in general Milič, ki sta bila od ljudstva burno pozdravljena. Ta dan dopoldne so izobesili na trgovskih ladjah, ki pripadajo po sporazumu s Italijo Jug. na svečan način jugoslovanske zastave. 14. t. m. se sestane v Zadru komisija, ki bo določila način izpraznitve drugega pasa, ki se bo izvršila od 20. t. m. do 1. maja.

Preuredba avstrijskih financ. Zaveznike vlade so naprosile gospoda Gluchstada, dobro znanega finančnega strokovnjaka, naj bi preuredil avstrijske finance. Zavezniki mislijo, da je to važno nalogo treba poveriti kakemu odličnemu finančniku iz nevtralnih držav. Gospod Gluchstadt je ponudbo sprejel in pojde prihodnji teden v Pariz se posvetovati z gospodarskim odborom. Nato bo šel na Dunaj.

Brat kralja Konstantina padel v Mali Aziji. Turki javljajo, da je princ Andrej, brat kralja Konstantina bil pri umikanju ranjen in je umrl. General Vlahopoulos je bil tudi ubit.

Zabajkalska ljudovlada. Ustavotvorna skupščina ruske daljnovzhodne republike je enoglasno sklenila, da bo ozemlje republike tvorila zabajkalska in amurska pokrajina ter severna polovica otoka Sahalina. (Južna polovica je bila prepriščena Japonski vsled rusko-japonske vojne l. 1905). Vlada bo temeljila na demokratskih načelih. Državljeni bodo imeli svobodo tiska, vere in besede. Republika priznava delavcem pravico do stavke in svobodnega združenja v stanovske zveze. Zasebna last se bo spoštovala, toda zemlja bo podržavljena.

Fašisti so pridno na delu. Poleg dejanj, ki so jih izvršili med našimi brati v Istri, so zažgali delavsko zbornico in socialistično knjižnico v Reggio Emilia, istotam so razdejali »Socialistični krožek«. Dalje so razdejali delavsko zbornico v Rossano in izvršili hišne preiskave v Castelnuovo dell'Abate. Tržaški fašisti so na povratku iz Istre vdrli v hišo občinskega načelnika Brgiča v Banji Brdad. V Roverchieri pri Veroni so zažgali občinsko hišo. Krvavi boji med fašisti in komunisti so se vršili tudi v Toskani. Pri krvavih nemirih v Padovi je bila delavska zbornica zažgana. Krvavi pretepi so bili tudi v Benetkah, 1 mrtev, pet ranjenih.

Zopet: fašisti. Zadržne vesti se poročajo, da so se v Corregio vršili boji med anarhisti in fašisti. — V okraju Ferrara so zažgali več delavskih domov. Pri spopadih med fašisti in komunisti v Imoli sta bila dva ranjena. — V Ragusi v Siciliji sta bila dva mrtva in več težko ranjenih. V Pontelagoscuro sta bila dva fašista težko ranjena. — V Arezzu je bil pri spopadu med fašisti in komunisti eden mrtev. — Poleg tega so napadli fašisti župnika v Krkovčeh v Istri in slepo streljali proti njemu.

Vojaštvo je zasedlo premogovnike ob Raši. Dne 7. tm. predpoldne so vojaške čete iznenada napadle raške premogovnike in jih zavzele. Premogovniki so bili v rokah delavcev, kateri so jih bili povodom znanega spora z ravnateljstvom podjetja zasedli že pred tedni. Čim se je vojaštvo pojavilo, so rudarji večinoma zbežali. Le pri Strmcu je prišlo do spopada, pri katerem so čete streljale ter ubile dva rudarja in jih nekoliko ranile. Operacij proti premogovnikom se je udeležila tudi vojna mornarica, ki je iz raškega zaliva pomagala pehoti pri naskoku.

Domače vesti.

Srpenica. Bralno društvo »Stol« priredi v nedeljo, dne 17. t. m. ob 4. uri pop. Meškovo dramo »Mati«. Isto ponovi prihodnjo nedeljo ob isti uri v Logu-Cezsoškem. Vsebinska je velezanimiva za ta čas, zato vabi k obilni udeležbi. — Odbor.

Smarino se je ponesrežil v Zagorju pri Pivki Jožef Penko iz Pariz št. 12, ko je vozil les iz gozda.

Predavanje o zadržnem knjigovodstvu. Pod pokroviteljstvom »Goriške zveze« se otvorijo v Gorici predavanja o zadržnem knjigovodstvu. Poleg knjigovodstva se bode predavalo tudi o zadržnem, obrtnem in socialnem zakonu. Predavanja se završijo v približno šestih tednih. Vpisovanje slušateljev bo 24. aprila t. l. ob 10. dop. Kje — sporočimo v prih. št. »Goriške Straže«.

Zgubljeno. Včeraj dne 12. t. m. je zgubila neka oseba v Gosposki ulici (Via Carducci) od 2. do 3. in pol popoldne denarnico z 240 Lir. Kdor je našel je naprosen, da prinese v naše upravnništvo, proti nagradi.

Pozor! Kdor se ni predložil na finančno intendanco ali hipotečni zavod cenitve vojnih škod na nepremičninah, t.

i. (na poslopih in zemljiščih), -katere so pripoznane od podpisanega izvedenca, naj to stori v svojo korist, da si preskrbi sledeče listine v dveh izvodih: Domovnico, družinski list, zemljejnizni izveček in posestne pole. S temi navedenimi listinami naj se dotični blagohotno obrne v pisarno podpisanega, kateri je pripravljen preskrbeti vse potrebno za predlog. Prevzame enako po drugih izvedencih izvršene cenitve.

Lep dogodek. V novi državi doživljamo vsak dan polno novosti, ki so našemu discipliniranemu ljudstvu nerazumljive. Reda, harmonije, discipline, ki vlada v novi državi naše ljudstvo ne razume. Ali bi bil mogoč v drugi moderni državi slučaj, ki se je zgodil v ponedeljek, dne 11. aprila na Tolminskem?!

Mož-posestnik, gre domov iz Tolmina v kanalski Lom in sreča 3 gospode oficirje. On gre mimo njih brez pozdrava, ker civilist ne pozdravlja v nobeni moderni državi oficirjev, in ta zakon moderne uljudnosti je našemu kmetu dobro znan. Ko se je kmet oficirjem že oddaljil, so poslali za njim oficirskega sluga, da se mora vrniti, kar je naš kmet tudi izvršil. Oficirji mu rečejo: »Ko greš mimo gospodov, ki so oblečeni v uniformo in nosijo pozlačeno čepico, je dolžnost, da se odkriješ«. Naš kmet seveda te govornice ni razumel, in se je počasi pomikal naprej; med potja je razmišljeval in govorica oficirjev mu je postala razumljiva.

Mi pa svetujemo gospodom oficirjem, da ne vznemirjajo ljudi, ker drugače bi se jim oficirji drugih držav mogli smejeti, če zahtevajo od civilista pozdrav, čeprav knjiga o lepem vedenju tega paragrafa ne pozna.

Kat. tisk. društvo ima 21. aprila ob 10. uri predp. občni zbor v Gorici, ul. Carducci št. 4. II. Razposlali smo sicer vsem članom vabila po pošti, radi gotovosti opozarjamo pa še enkrat tem potom. Predsednik.

Darovi.

Za »Sklad Goriške Straže«: Vesela družba Ajdovcev in Brejcev pri sv. Martinu 40 L, g. Debelak Ant., ker je bil tako srečen, da je dobil službo 3 L, po namenu Josipa Štokelj iz Vel. Zabelj plača Justina Paljk iz Vel. Zabelj vsled sodne poravnave 20 L, g. Miheli Anton iz Brji 1 L, skupaj 64 L.

Vesela družba pevk in pevcev v Tolminu 80 L, N. N. v Borjani 20 L, N. N. v Medani 1 L, g. Fr. Berce Dornberg 1 L, skupaj 166 L.

Da se »Straža« okrepi jej darujejo 53,30 Lir sledeči »narobefašisti«:

Kofol Jože, št. 51;; Sedevčič Jože, št. 27; Sedevčič Leopold, št. 24; Kofol Anton, št. 57;; Kofol Stanko, št. 79; Kofol Leopold, št. 79; Zbogar Andrej, št. 77; Zbogar Tomaž, št. 80; in Vuga Alojzij.

Zadnji izkaz 1740 L 25 vin. Skupaj: 1961 L 55 vin.

Za »Slovensko sirotišče«: P. n. g. Jenko Pišot zbirko povodom pogreba Ivana Poljšak iz Šmarij na Vipavskem 170 L. Pokojna Jera Stravs iz Cerkna št. 19 je v oporoki volila 300 L.

Pokojni kurat Simon Kos zapustil 500 K. — Bog poplačaj stotero!

Prispevki za NOS: V Kanahu so nabrali gospodične L 804.— Pri krstu družine g. Kozma in Figl iz Prvačine L 45.—

Poslano!*

Preklicujem vse obdolžitve, ki sem jih izustil napram gosp. **Augustu Stanič**, ker predmet kateri je bil vzrok žalitve se je dobil pri drugemu.

AVČE, dne 6. aprila 1921.

Leo Valentinič.

* Za članke pod tem naslovom je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Proda se kmetsko — posestvo —

v Vipolžah s gospodarskimi poslopji vred. Pojasnila daje uprava lista.

Na prodaj v Sloveniji je lep grad z veliko vodomoč pri Celju žaga na volgater, elektrarna, 24 oral zemlje, pohištvo, živi in mrtvi fundus za K 5 milijonov za lesno industrijo ali trgovino pripravljeno.

Dne 15. aprila t. i. otvorijo sestre Uršulinke

že drugi trimesečni gospodinjski tečaj, v katerem se poučuje razum predpisanih predmetov tudi kraj oblek in perila ter vsa druga ženska ročna dela.

S potrjim srcem naznanjamo vsem sorodnikom prijateljem in znancem, da se je dne 6. t. m. naš preljubljeni soprog ozir. oče

JANEZ OBLAK,

jetniški nadpaznik v pok.

po kratki bolezni, previden s sv. zakramenti, preselil s srečnejšo večnost v visoki starosti 86 let.

Pogreb se je vršil dne 8. t. m. (v petek) ob 9. uri v Gorjanskem. Priporoča se v pobožno molitev.

GORJANSKO, dne 6. aprila 1921.

Terezija Oblak,
žena.

Karol Oblak, kurat,
sin.

v Gorici prodaja umetno satje
kg po 22 lir

gosp. A. Sfiligoj
v knjigarni K. T. D. (Montova hiša).

Gostilna :-: :-:
pri „BELEM ZAJCU“

v Gorici

Shajališče okoličanov in meščanov. Postrežba s svežimi domačimi, mrzlimi in gorkimi jedili ter z izvrstnim vipavcem, brcem in s črnino. Za obilen obisk se priporoča **JOS. MOLAR, restavrater.**

Štedilnike,

ljublanskega sistema, za vzidanje, izdelujem in imam v zalogi. — Izdelovalnica štedilnikov **KRANJEC LUDOVIK, Trnovo pri Ill. Bistrici.**

Lepo posestvo okoli 35 oralov pri Rogaški-Slatini 3 hiše gosp. poslopje vinska trgovina, vrelec za kislavo vodo na stroje, pohištvo živi in mrtvi fundus za K 1,600.000. Na prodaj še druga velika in mala posestva hiše, vile, tovarne, trgovina in gostilna. Karol Breznik, Celje ul. Dolgopolje 3.

Nova knjiga!

Izšla je v založbi »Tiskovne zadruge« v Ljubljani nova knjiga:

Damir Feigl: Tik za fronto.

(Prodaja se v knjigarni Kat. tisk. društva v Gorici Montova hiša).

Nova knjiga!

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

:: V GORICI, ::

Corso Verdi „Trgovski Dom.“

**** Telefon št. 50. ****

Brzojavni naslov: Ljubljanska banka.

Delniška glavnica SHS kron

CENTRALA:

Rezerva SHS kron

50 MILIJONOV.

LJUBLJANA.

45 MILIJONOV.

PODRUŽNICE: Brežice, Borovlje, Celovec, Celje, Maribor, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%. Na daljšo odpoved vezane vloge po dogovoru.

Nakup in prodaja vsakovrsnega tujega denarja. — Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantnejše.

Uradne ure za občinstvo 8 1/2 — 12 in od 3 — 5.

Ob sobotah popoldne, ob nedeljah in praznikih se ne uraduje.

RAZGLAS.

Lastniki oziroma imejtelji zastavnih listkov navadnih zastavil (perila), obleke i. t. d.), ki so se izdali v drugem polletju leta 1913 ter v letih 1914 in 1915 so vabljeni, da jih predložijo našemu uradu v svrhu vpisa najpozneje do 15. maja 1921. RAVNATELJSTVO.

Iščem pridno služkinjo, ki je večša samostojnega gospodinstva in prodajalko.

Trgovina FERJANČIČ, Vipava (trg).

Pravi vinski ocet (jesih) prodaja

na DEBELO po Lir 76.—
GORICA - ul. Velturini št. 17 - GORICA.

ČEBELARJI!

Umetno satje po 20 lir kg.

Podelava umetnega satja 8 lir. Ekspozitni panji, rabljeni s 7 satniki racionalne mire, z nalepljenimi začetki iz umetnega satja od 20 do 26 lir oddaja

Anton Žnidaršič, Ilirska Bistrica.

Pozor na domača tvrdka!

Franco Saunig Gorica, Gosposka ulica

sedaj Via Carducci št. 25 blizu Korna
Naznanja slavnemu občinstvu, da je zopet došla velika izbira šivalnih strojev več vrst za krojače, šivilje in čevljarje iz najboljših nemških tovarov, katere jamčim do 10 let. Dalje velika izbira dvokoles PUGH in drugih tovarov. Izjemno prodajam tudi na obroke. Ceniki na zahtevo poštnine prosti. Lastna mehanična delavnica.

Priporoča se:
SVOJI K SVOJIM!

Franco Saunig.

Pozor mizarji!

Fournir orehov, mahagoni itd. za pohištvo se dobi v vsaki množini tudi po pošti pri tvrdki

IVAN KACIN --- GORICA

Via della Croce št. 10 (za Kornom).

Knjigarna K. T. D. - Gorica

MONTOVA HIŠA.

Velika zaloga šolskih in pisarniških potrebščin na drobno in na debelo.

NA PRODAJ

so nepremočljivi možki in ženski plašči, kje pove uprava.

Gospodarska zadruga za Goriško okolico v VRTOJBI

vabi svoje člane na

REDNI OBČNI ZBOR,

bi bo v NEDELJO dne 24. aprila 1921 ob 2. uri pop. v prostorih Občinskega doma v VRTOJBI.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev letnega računa za upravo leto 1921.
3. Volitev nadzorstva in krajevnih odborov.
4. Volitev 2 razsodnikov in 2 pregledovalcev računov.
5. Razni predlogi in nasveti.

NAČELSTVO.

Hišica z vrtom

na prodaj pri južnem kolodvoru. Pojasnila ul. sv. Andreja 24/A.

Harmonij ali pa stare orglje za cerkev kupi

kuratni urad na USTJU p. Ajdovščina.

Sprejemem takoj

dobro izurjenega črevljarskega pomočnika na stalno delo.

Anton Reščič, Postojna.

Žensko dvokolo znamke „PUCH“ novo možko in en šivalni stroj za krojače je na prodaj v GORICI ul. CESARE LAMBROSO 15.

Abiturjent gimnazije

išče primerne službe. Cenj. ponudbe pod „Abiturjent“ na upravo.

Tvrdka Kuštrin & Marmolja, Gorici - ulica Carducci 25

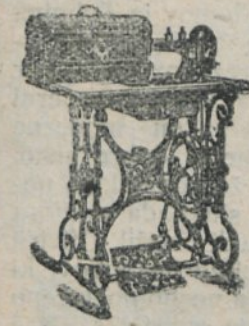
prodaja

dobro jedilno olje brez duha po Lit. 7.— za liter
I.a namizno olje „660“

Nadalje v prav konkurenčne cene

Bovški sir, gnjati, domače salame, sardine, fino oljčno olje v vrhah po 1 in po 2 kg. sveče, milo itd. itd.

Živinorejcem priporočamo najtopleje Sezamove tropine (oljnate pogače), oves, ter pristne posevke drobne in debele po najnižjih dnevnih cenah.

Tvrdka Elija Čuk

GORICA - Stolni trg 9. levo - GORICA.

Priporoča svojo bogato zalogo sedaj došlih šivalnih strojev iz inozemskih svetovno znanih tovarov. „Pfaff Gritzner“, „Kaiser“, „Köhler“, „Neuman“, „Dürkopp“ in Dunajskih proizvod „Rast & Gasser“. Tvrdka nudi odjemalki šivalnega stroja brez plačen poduk v umetnem vezenih (rikamiranju) na stroj. Bogata zaloga dvokoles „Puch“, „Stadt“, „Styria“ in „Regent“, gramofonov. Naj večja izbira vseh za gori ima nove stroje nadomestnih delov. Pneumatike „Dunlop“, „Pirelli“. Najbolje urejena delavnica in popravilnica. Stara kolesa emaljira in ponikla v vsaki poljubni barvi. Priporoča se najtopleje

Elija Čuk sodni izvedenec.

Edina slovenska zaloga kmetijskih strojev in zastopnika francoske zavarovalne družbe proti škodam po požaru in streli „LA FRANCE“. Ustanovl. v Parizu l. 1837

M. Brezigar in sin - Gorica

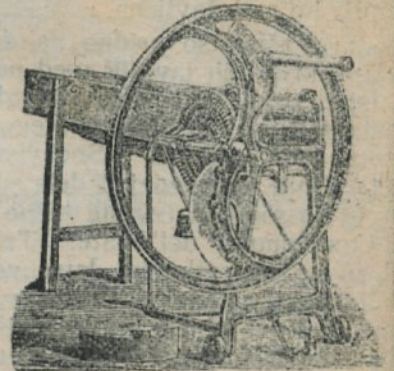
ul. Carducci (nekdanja Gosp. ul. št. 19 (v dvorišču)

Potovačna zastopnika

Krapež Alojzij in Konjedic Anton iz Gorice.

Velika zaloga plugov, bran, slamoreznic, mlafilnic in čistilnikov za žito, škropilnic za tite in vse potrebščine za iste, stiskalnice in mlne za grozdje in sadje iz najboljših čeških tovarov.

SVOJI K SVOJIM !!

Zaloga manufakturnega blaga in izgotovljenih obisk

ANDREJ MAVRIČ

GORICA ul. CARDUCCI št. 11.

Velika zaloga manufakturnega sukna za moške in ženske obleke. Velika izbira perila, odej, blazin, štramacov i. t. d.

Vse po konkurenčnih cenah. Potrebščine za krojače in šivilje. Lastna ženska in moška krojačnica. — Se priporoča za obilen obisk.

ANDREJ MAVRIČ.

Sprejemem slov.-ital. jezika zmožnega krojaškega delovodjo.

Via Carducci **BRUNO SAUNIG** Via Carducci (Gosposka ulica)

priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega usnja, nadplato, črevljarskih potrebščin in orodja, ličila, mazila, najboljših gumastih podpetnikov, sedlarskega usnja in potrebščin i. t. d.

Črevlji domačega izdelka.

Gonilni pasovi na izbero in po naročilu.

Sveče za cerkve, pogrebe in domačo rabo vseh velikosti.

Cene zmerne.

Postrežba točna in solidna.

Na debelo in drobno

Razprodajalcem primeren popust.

TRGOVINA

TEOD. HRIBAR - NASLEDNIKI

Corso Verdi št. 32.

Se priporočajo slavnemu občinstvu v mestu in na deželi za obilen obisk.

BLAGO SOLIDNO.

CENE ZMERNE.

NAZNANILO.

Naznanjam slav. občinstvu, da sem

odpri stavbeno ključavničarstvo

kjer izdelujem vseh vrst štedilnikov, železnih ograj ter vsa v to stroko spadajoča dela. Delo solidno.

Cene najnižje. Priporočam se za obila naročila.

JOSIP STRUKELJ

Gorica - Piazza Cristo št. 1 - Gorica.

Oglejte si pred nakupom veliko zalogo vsakovrstnega pohištva v kateri je

nad 50 kompletnih sob priprostitih in najfinjših.

Kompletne spalnice od 2000 Lir naprej.

Za obilen obisk se priporoča

Anton Breščak

Via Carducci 14 (Gosposka ulica).

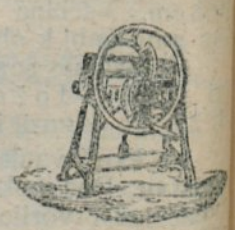
Pazite na staro slovensko tvrdko št. 14!

Cenj. šivilje in neveste, pozor!!

Pred nakupom oglete si mojo zalogo prvovrstnih šivalnih strojev za šivanje, umetno vezenje in krpanje. Jamstvo od 5—10 let. Strokovni

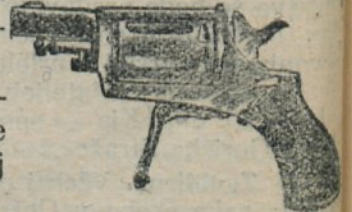

poduk v vezenju in krpanju, vzorci in risarije brezplačno. Velika izbira čevljarskih strojev. Priporočam gg. kolesarje svetovno znane kolesa za dirko znamke **Start**, in tako tudi najtrpežnejše kolesa za vsakdanjo rabo znamke **Waffenrad**, za katere jamčim 1—2 let.

Velika zaloga poljedelskih strojev iz dobro znanih čeških tovarov. Drevesa, slamoreznice, preše i. t. d.

Imam tudi na izbero puške, samokrese, patrone, dinamitne patrone za razstreljevanje in vse dele za zgoraj omenjene predmete.

Lastna delavnica in popravilnica v mehanični in puškarski stroki.

Za točno, solidno postrežbo in konkurenčno ceno jamči

Josip Kerševani mehanik in puškarski

GORICA, stolni trg št. 9 desno (Piazza Duomo) sedaj Piazza Cavot